

Forste Behandling af: Forslag til Lov om Rejsepenge til Børnepligtige af Lægdbrullen.

(Lovforslaget findes: i Tillæg A. Sp. 1643 ff.)

Zeilau: Skjøndt det lille Lovforslag, der her forelægges, ikke berører store Forhold, troer jeg dog, at det fortjener Paaskjønnelse, at den høitærede Justitsminister har fremsagt det, idet det møder en Trang, der vistnok har gjort sig gjældende meget vidt omkring i Landet, da det jo nemlig har maattet synes, som om der var paalagt de Vedkommende en særegen Skat paa Grund af det ringe Tillæg, der har været dem tilstaaet til den heromhandlede Rejse. Jeg skal ikke her indlade mig paa detaillerede Bemærkninger, idet jeg senere skal tillade mig at foreslaae Sagen henvisst til et Udvalg; men jeg troer dog, at det burde omtales, at fastsættelsen af Dagpenge maaskee kunde betragtes fra forskjellige Sider, saaledes at der gjøres den Forskjel, som i § 1 er anført; tværtimod finder jeg ikke, at denne Bestemmelse er ganske heldig, saaledes som den her er affattet. I § 2 forekommer det mig ogsaa, at Udtrykkene ere holdte noget vel almindelig med Hensyn til Godtgjørelse for Fernbanebefordring, idet det efter min Mening vilde være rigtigt, om der blev fastslaaet en bestemt Klasse af den Befordring, som skal benyttes. Nu veed jeg vel, at § 3 overlader Bestemmelsen af de nærmere Regler til Justitsministeriet, men jeg troer dog ikke, at der deri ligger en fuldkommen Betyggelse, da En kan møde med een Befordring, en Anden med en anden. Alle og Enhver er jo ikke vant til at rejse paa samme Maade; men da det gjælder den samme Samfundsstilling, burde Forholdet dog være eens for Alle. Hvad Motiverne til Lovforslaget angaaer, da kan jeg ganske slutte mig til dem; dog er der et Udtryk paa tredie Side, hvori Ministeriet siger, at det troer, at det bør tilføies „at det ikke fordres, at den ind-

kalbte Børnepligtige skal møde paa Garnisonsstedet om Morgenen eller overhovedet til en bestemt Tid, men blot paa Indkaldelsesdagen, og at der strax ved Mødet tildeles ham Dvarteer.“ Jeg finder det ikke rigtigt at antyde Noget i denne Retning, idet man der ved bryder en gammel Praxis, ifølge hvilken der i Reglen fastsættes en bestemt Tid, Noget, som er temmelig nødvendigt, fordi det affedkommer meget betydelige Ulemper, at der f. Ex. er givet de vedkommende Børnepligtige Ret til at melde sig paa hvilken som helst Tid af Dagen, der falder dem ind. I saa Fald kan man tidlig paa Dagen begynde at samle Mandskabet, blive ved at beskæftige sig dermed hele Dagen igjennem, og henad Aften kommer saa En og saa en Anden drattende, hvad der med Hensyn til Skædning, Dvarteersaaffælder osv. affedkommer megen Ulempe. Da dette jo imidlertid egentlig kun gjælder for Fredsforhold, ordinaire Forhold, skulde jeg ganske see bort derfra, hvis dette Hensyn var det eneste; men jeg troer, at det vil være et daarligt Precedents for det Tilfælde, at vi skulde have en hurtig Indkaldelse af Mandskab, naar dette Mandskab er vant til at møde paa en saa uregelmæssig Maade.

Formanden: Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

J. J. Christensen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Madsen: Forsaavidt jeg har opfattet det foreliggende Lovforslag rigtigt, forekommer det mig, at det er gjort temmelig byrdefuld for de Børnepligtige, som skulle møde ved Garnisonsstedet og have langt til Fernbanen. Jeg kan ikke see rettere, end at det er Meningen, at ogsaa de, der faae Befordring med Fernbanen, skulle have Dagpenge, hvormod